

skulle bortfalde, at Lægsmandens Forretninger skulle indordnes Sogneforstanderskaberne, og endelig at Sessjonen skal deles i 2 Dele, nemlig en Udskrivningsret, som skal have Sæde i Amtets Hovedstad, og en Udskrivningscommission, som skal varetage den materielle Deel af Udskrivningen. Betragter man nu først Sogneforstanderskabet, der skal varetage Lægsmandens Forretninger, vil det vise sig, at Sogneforstanderskabet ikke ligesom kan udføre disse. Dette følger af denne Autoritets sammensatte Bessaffenhed; den maa altsaa udnævne en Mand, enten af eller udenfor sin Midte, til at varetage de nævnte Forretninger, men Ansvarret ligeoverfor Regjeringen vil ligesuldt vedblive at ligge hos Sogneforstanderskabet selv. Alle rede deri forekommer mig at være en Combination, som ikke kan ansees for hensigtsmæssig, ikke at tale om, at Udskrivningsvæsenet maa betragtes som en Statsfog, og at det altsaa bliver mindre principrigtigt at henlægge denne Slags Forretninger under Sogneforstanderskabet, som dog altid vil være en reen communal Autoritet. Denne Deel af den paatænkte Ordning er imidlertid mindre væsentlig; den kan muligt senere blive rettet; men langt vigtigere er det derimod, naar det foreslaaes, at Udskrivningschefens Forretninger skulle henlægges under Amtet. Med Hensyn dertil er der fra flere Sider yttret stor Tvivl om, hvorvidt dette lader sig gjøre, hvorvidt Amtmændene i Virkeligheden ville være istand til at beskrive disse Forretninger paa tilfredsstillende Maade. At de ikke selv kunne udføre dem, er anerkjendt fra alle Sider, hvorfor ogsaa Fleertallets Forslag gaaer ud paa, at der skal bestilles Amtmanden en Fuldmægtig, der skal beskæftige sig med disse Sager. Under denne Mand vil altsaa den hele Detail blive henlagt; da Udskrivningsvæsenet vil blive hans egentlige Sag, vil han have særlig Opfordring til at sætte sig ind i de forskjellige minutiose Bestemmelser, der regulere Udskrivningsvæsenets Ordning. Man kan som Følge heraf nære den Frygt, at Forholdene efterhaanden ville udvikle sig derhen, at denne Fuldmægtig bliver den egentlige Udskrivningschef, hvorved da den Garanti vil tabes, som Staten hidtil har havt derved, at den har havt en selvstændig og ansvarlig Embeds-

mand til at udføre disse Forretninger, og til hvem den altsaa kunde holde sig, hvor det blev nødvendigt at gjøre Ansvar gjældende.

Dette Punkt anseer jeg at være i højeste Grad vigtigt ikke alene for Staten, men ogsaa for Befolkningen, som ikke kan Andet end lide, saasnart Misligheder indsnige sig i Udskrivningsvæsenet. Man maa nemlig vel lægge Mærke til, at for enhver Mand, der ulovligen unddrager sig Udskrivningen, maa en Anden indfalbes i hans Sted; det er altsaa ikke alene Staten, men ogsaa Befolkningen, der lider derved. Angaaende den Frygt, at Amtmændenes Fuldmægtige efterhaanden vilde blive de egentlige Udskrivningschefer, idet de vilde faae en større Indflydelse paa Udskrivningsfogernes Afgjørelse, end der efter deres Stilling kunde tilkomme dem, samt øvrige dermed i Forbindelse staaende Ulemper, vil jeg tillade mig, ligesom den ærede Ordfører, at henvise til de Forhandlinger, der i denne Sag ere førte i det andet Thing. Af disse skal jeg da især tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse af Landsthingsmanden fra Veile (Kehmann), en Mand, der ved sin Stilling som Amtmand i højeste Grad maa ansees skikket til at bedømme disse Forhold, og som man dog neppe vil kunne besyldes for, at han viger tilbage for den Betragtning, at hvad der foreslaaes, er noget Nyt. Med Hensyn til dette Spørgsmaal udtrykker dette agtede Medlem sig saaledes, den ærede Formand vil vel tillade mig at oplæse det: „Derimod er der opstaaet et andet Spørgsmaal, om Udskrivningsvæsenet helst burde bestyres af særegne Embedsmænd, eller om det burde henlægges til Amtmændene. Derom er det nu aldeles afgjort og bestemt min personlige Mening, at det vilde være høist forpærveligt at henlægge det til Amtmændene, da Følgen deraf vil blive, at en Fuldmægtig paa Amtshuset bliver den egentlige Udskrivningschef. I disse Omtringer vil det findes, at der ligger en bestemt udtalt Bestyrelse af de Indvendinger, som jeg har fundet mig foranlediget til at gjøre imod Fleertallets Forslag, Indvendinger, der, jo nærmere man betragter Sagen, ville findes at erholde mere og mere Vægt. — Ogsaa den foreslaaede Deling af Sessjonen